

Кратко житие на преподобниот Симеон Нов Богослов

отец Давид (*текст и фотографија на иконата*)

Преподобниот Симеон Нов Богослов се родил 949-та година во местото Галата, во Пафлагонија (Мала Азија), од имашни родители кои што биле влијателни кај локалното благородништво. Учел во Константинопол. Чичко му, при кого што живеел, побрзал да му направи кариера, претставувајќи го пред браќата совладетели Василиј II и Константин VIII, Порфирородните, коишто и го причислиле кон чинот на царедворците.

Откако ги завршил таканаречените граматички курсеви, потребно било да премине на повисокиот степен на образование - философските курсеви, но тој се откажал од нив, плашејќи се да не се вовлече во нешто непотребно.

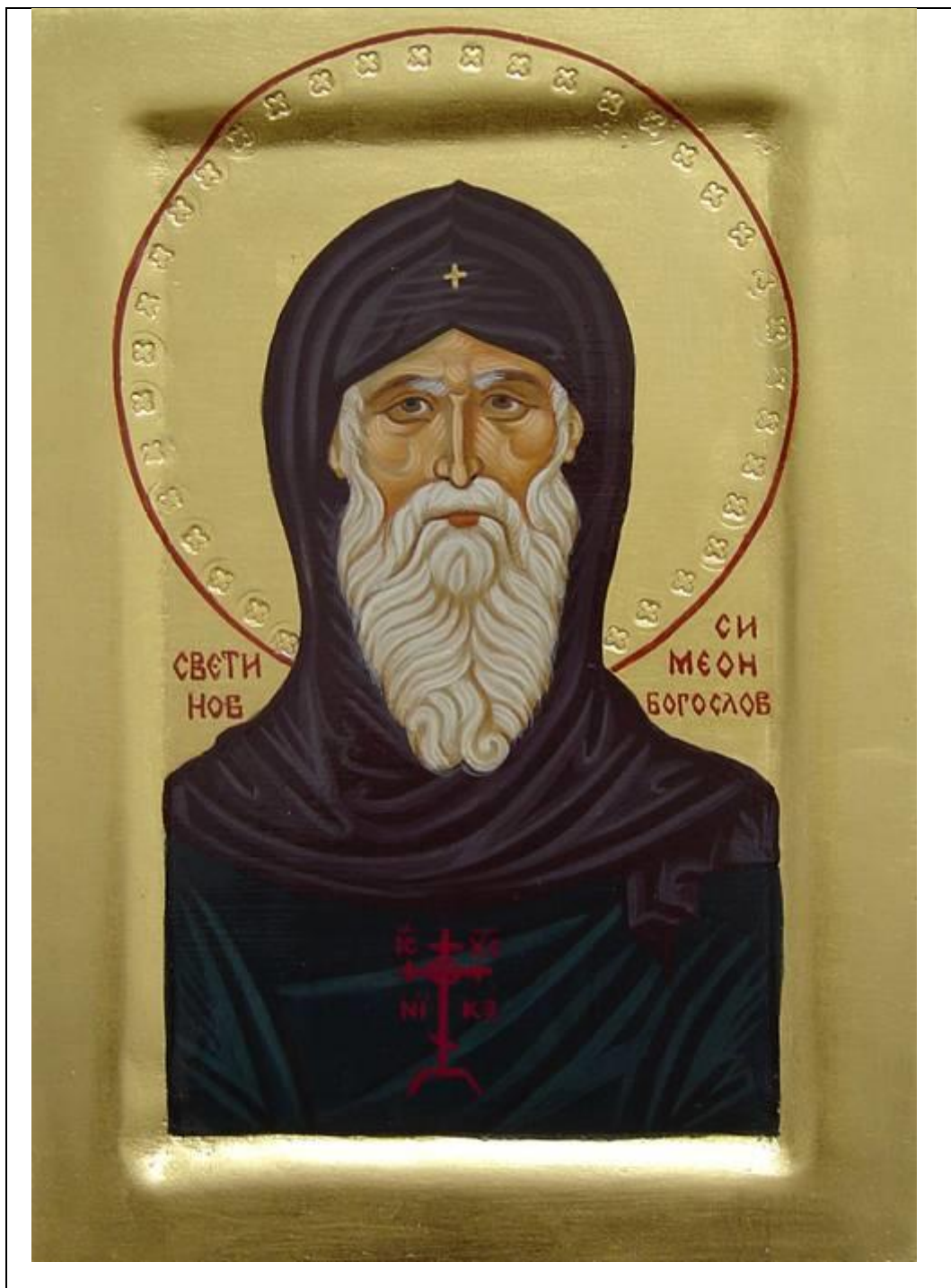
Станал монах на познатиот и ценет Студитски манастир, а потем и игумен на манастирот *свети Мамант* во Константинопол.

Единствен е којшто отворено пишува за личните мистични доживувања; којшто на традиционалниот институционализам на Црквата без страв и го спротивставува својот мистичен начин на живот, полн со духовен опит. На пример, на бирократски настроениот епископ, Митрополитот Стефан којшто дејствувал против автентичниот дух на личносен однос помеѓу духовниот отец и духовното чедо во Црквата, преподобниот Симеон Нов Богослов му се обраќа со следниов повик: - Престани човеку, смртен по природа и мисли, оти ти којшто не постоеше беше приведен во постоење... Барај го Духот, биди надвор од светот!

Заради сето ова, во текот на својот живот бил во судир со црковните власти, бил испратен и во прогонство, од каде што бил вратен во Константинопол и дочекан од голем број негови почитувачи. Одбил да биде епископ, а се откажал и од игуменскиот чин, за во тишина да може да се моли со исихастичката молитва.

Живеел во доброволно прогонство во манастирот *света Марина*; се упокоил на 12-ти март 1022 година на седумдесетитри годишна возраст, и еден е од само тројцата светители во Православната Црква којшто го носи името Богослов (покрај свети Јован Богослов и свети Григориј Богослов).

Поет и мистик, напишал голем број богословски химни, голем број слова и молитви коишто се наоѓаат во православните молитвеници. Преку него, на светлината на денот за првпат јасно излегува *тајното* предание на исихастите, во широка смисла на зборот, всушност на сите оние коишто од поколение на поколение се јавуваат како Пријатели и Пророци Божји.

**Свети Симеон Нов Богослов - светлина тивка на
Светлината Тивка (кон препевот на Игор Радев, на
Химните од старогрчки јазик)**

Химните на свети Симеон Нов Богослов, еве, за првпат во целост се појавуваат на современ македонски јазик. Издание се на православниот манастир *Успение на Пресвета Богородица*, с. Јанковец, Преспа, 2003 година.

Во овој осврт ќе се задржиме, на кратко, на препевот на Химните.

Класичниот филолог, господинот Игор Радев успеал да направи целосно издржан и исклучително добар препев.

Според зборовите на свети Никита Ститат, свети Симеон Нов Богослов Химните ги пишувал во *безметарен метар*, односно, во таканаречен граѓански стих, негуван во тоа време, којшто повеќе не се држи до класичната античка метрика. Свети Симеон Нов Богослов ползувал три вида стихови: од петнаесет слогови, од дванаесет слогови и од осум слогови. Во препевот, Радев се држи до изворниот метар, со многу ретки отстапки коишто наместа ги прави и самиот свети Симеон Нов Богослов. Оттука, за разлика од препевите на некои од соседните јазици, препејувачот Радев го запазува изворниот поредок на стиховите. Стихот секаде уредно и точно е означен.

Јазикот, пак, на којшто се препеани Химните, за разлика од оној на оние интелектуалци коишто не ги познаваат сопствените корења, па прибегнуваат кон, честопати, стерилните интернационализми, е јазик богат со архаизми, но и зборови применливи во секојдневниот говор, а коишто имаат потекло од црковнословенскиот јазик.

Така, ова издание на Химните на свети Симеон Нов Богослов за нас има двојно значење.

Прво, очигледно, Институтот за класични студии во Скопје, оспособува препејувачи, и тоа многу добро ги оспособува, да го пополнуваат недостатокот на дела преведени од оригинал, не само на антички мислителци, но да го пополнат и, благо речено, недостатокот од светоотечка литература на современ македонски јазик. Со ваквите препеви и изданија истовремено се затвораат и дупките во елементарното образование коишто, се покажува, дека сериозно го доведуваат во прашање духовниот и културниот раст на нашиот народ.

Второ, имајќи го за неисцрпен извор нашиот класичен јазик т. е. црковнословенскиот, Игор Радев во препевот нуди јазик којшто значи и враќање кон убавината на нашиот говор, и кон оние зборови коишто неправедно се заборавени или заменети со туѓи.

Така, на нас, од теолошка и од филолошка гледна точка се исполнуваат прекрасните зборови од предговорот на руското издание на Химните, од 1917 година: Химните се како лабораторија во којашто се приготвени и оформени длабоките и оригинални возгледи на овој велик отец на Црквата Христова.